

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10680/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Миљан Милић, адвокат из ..., против тужених ЂЂ из села ... код ..., чији је пуномоћник Демир Црновршанин, адвокат из ... и ЕЕ из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији туженог ЂЂ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1952/21 од 24.11.2021. године, у седници већа одржаној 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ЂЂ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1952/21 од 24.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЂЂ изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1952/21 од 24.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 801/21 од 09.09.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца према туженима и утврђено да је недопуштено извршење одређено закључком јавног извршитеља Мила Дурутовића ИИ бр. ../16 од 14.08.2017. године у делу који се односи на 3/10 породичне стамбене зграде евидентиране под бројем .., која се налази на кат. парцели број .. површине 1 ар 51 м², уписана у ЛН бр. ..КО Другим ставом изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужилаца у делу којим су тражили да се обустави извршни поступак који се води код јавног извршитеља Мила Дурутовића ИИ бр. ../16 у односу на непокретност описану у ставу првом изреке пресуде и да се у том делу укине решење о извршењу и све предузете извршне радње, као и да се наложи Служби за катастар непокретности у Новом Пазару да избрише забележбу решења о извршењу на наведеној непокретности. Трећим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 232.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1952/21 од 24.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ЂЂ и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЂЂ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је недопустивост извршења. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се у ревизији указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Ревизијски наводи који се односе на примену процесних правила и битне повреде поступка, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Осим тога, уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је на други начин одлучено у погледу истог или сличног чињеничног и правног односа, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе, па имајући ово у виду, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради недопустивости извршења је поднета 22.08.2017. године, а означена вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог ТЂ није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**